

РЕШЕНИЕ

№ 4976

гр. София, 21.07.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, IX КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 07.07.2023 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Зорница Дойчинова

ЧЛЕНОВЕ: Диляна Николова

Геновева Йончева

при участието на секретаря Светла Гечева и при участието на прокурора Милен Ютеров, като разгледа дело номер **5390** по описа за **2023** година докладвано от съдия Диляна Николова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

С Решение № 1531 от 03.04.2023г. на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 135-ти състав по НАХД № 443/2023г. е отменено Наказателно постановление № КГ-2463/05.12.2022г., издадено от председателя на Държавна агенция за метрологичен и технически надзор /ДАМТН/, с което на „СТРОЙКОМПЛЕКТ“ ЕООД на основание чл. чл.67, ал.3 от Закона за енергията от възобновяеми източници /ЗЕВИ/ е наложена имуществена санкция в размер на 50 000 /петдесет хиляди/ лева за нарушение на чл.47, ал.4 във вр. с чл.47, ал.1, т.3 от ЗЕВИ.

Решението е обжалвано от председателя на ДАМТН с искане да бъде отменено и съдът да потвърди издаденото наказателно постановление. Наведеното касационно основание е за нарушение на закона, основание за отмяна по смисъла на чл. 348, ал.1, т.1 от НПК във вр. с чл. 63в от ЗАНН. Осъществяването му е аргументирано с довода, че СРС не е приложил правилно материалния закон, като е приел, че „СТРОЙКОМПЛЕКТ“ ЕООД не може да бъде субект на нарушението, тъй като не е извършило продажба на процесното гориво. Ирелевантно било дали обектът функционира като ведомствена бензиностанция. В разпоредбата на §1, т.20 от ЗЧАВ изрично се посочвало, че дружеството е краен разпространител и при зареждането на

собствени моторни превозни средства. Нарушението било не за пускане, а за предлагане на пазара по смисъла на чл. 47, ал. 4 от ЗЕВИ - предлагане отстрана на крайните разпространители на горива за дизелови и бензинови двигатели в транспорта в несъответствие с изискванията на ал. 1, т. 3, 4 и 5 от същия член. Видно от разпоредбата на §1, т. 23 от ЗЧАВ такава дейност било и предоставянето на услуги и съхранението на такива горива в местата по чл. 3, ал. 1, т. 5 от същия закон, сред които са и резервоарите, бензиностанциите и автоцистерните.

Също така издаването на касови бонове при зареждане на МПС на дружеството, каквото е налице при вземането на проба и наличието на фискален апарат в проверявания обект било достатъчно доказателство за реализирани продажби по аргумент от чл.118, ал.1 от ЗДДС.

Позовава се на практиката на административните съдилища по чл. 69, ал. 2, т. 4 от ЗЕВИ и чл. 67, ал. 3 от ЗЕВИ (Решение № 1717/04.11.2011г. по НАХД № 1623/2021 на Бургаски административен съд, Решение № 260627/13.05.2021 по НАХД № 624/2021 на Районен съд Бургас): „Ирелевантно на съставомерността на деянието е обстоятелството, че обектът функционира като ведомствена бензиностанция - арг. от нормата на § 1, т.20 от ЗЧАВ, в която изрично е посочено и зареждането на собствени превозни средства. Ето защо, съдът приема, че законосъобразно е ангажирана административнонаказателната отговорност на дружеството“ (Решение № 1717/04.11.2011г. по НАХД № 1623/2021 на БАС).

Навежда още, че съдът е преценил едностранчиво и избирателно предоставените от ДАМТН писмени доказателства, поради което не е изяснил правилно фактичката обстановка и в резултат е постановил незаконосъобразно решение. Моли да бъде отменено, а процесното наказателно постановление потвърдено като законосъобразно, обосновано и правилно. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение и при евентуална претенция за присъждане на разноски от ответната страна, прави възражение за прекомерност и намаляването му до установения в наредбата минимум. В откритото съдебно заседание пред АССГ, касаторът, редовно призован, не се представлява.

Ответникът по касационното оспорване, „СТРОЙКОМПЛЕКТ“ ЕООД, се представлява от адв. Д. Ф., който оспорва жалбата. В писмен отговор от 19.05.2023г. се излага, че съдът правилно е констатирал липсата на съответствие между фактичката обстановка и юридическата формулировка на нарушението. В съдебно заседание се представлява от адв. Д. Ф., който оспорва касационната жалба и претендира присъждане на съдебни разноски.

Представителят на Софийска градска прокуратура дава заключение за неоснователност на касационната жалба.

Административен съд София-град, IX-ти касационен състав, след като се запозна с обжалваното решение и обсъди, както наведените с касационната жалба основания, така и тези по чл.218, ал.2 АПК, намира следното:

Касационната жалба е допустима, като постъпила в законоустановения срок, подадена от лице – страна в производството и против акт, подлежащ на касационно оспорване.

Разгледана по същество касационната жалба основателна по следните съображения:

След анализ и преценка на събрания по делото доказателствен материал, от въззивната инстанция е приета за установена следната фактическа обстановка: на 06.07.2022 г. била извършена проверка от служители на ДАМТН в търговски обект - бензиностанция „Ведомствена бензиностанция“ № 1, находящ се в [населено място],

[улица], стопанисван от „Стройкомплект“ ЕООД.

В хода на проверката, от бензиноколонка № 2 била взета проба от течното гориво - гориво за дизелови двигатели с протокол за проверка и вземане на проба от течно гориво № С-0116/06.07.2022 г.

При проверката се установило, че последната доставка на горивото е в количество 3369 литра по Нареджане за експедиция № 1421312/05.07.2022 г., АДЦ № 0000000007013505/05.07.2022 г. с Декларация за съответствие № 257/28.06.2022 г., която е издадена от „Лукойл България“ АД, за партида № 257 в количество 1500 т. Наличното количество в резервоара, който бил свързан с бензиноколонка № 2 било 3171 литра.

След изпитване на контролната проба в стационарна акредитирана лаборатория за изпитване на горива, смазочни материали и присадки към ГД ККТГ - ДАМТН, [населено място],[жк],[жк], [улица], притежаваща Сертификат за акредитация на БСА рег. № 35 ЛИ/23.11.2020 г., валиден до 30.10.2024 г, бил издаден Протокол от изпитване № С-0237/07.07.2022 г.

На основание изготвения протокол от изпитване в ГД ККТГ била извършена експертиза и бил изготвен Констативен протокол за съдържание на биогориво в течно гориво № КП-0406-Б/07.07.2022 г, съгласно който получените резултат за съдържание на биогориво в течно гориво се отклонявало от допустимата гранична стойност.

На основание чл. 51, ал. 2 от ЗЕВИ, във връзка с Приложение № 2 от Наредбата за изискванията за качеството на течните горива, условията, реда и начина за техния контрол/ НИКТГУРНТК/, изпитването за съдържание на биодизел в гориво за дизелови двигатели било проведено по метода на БДС ЕИ 14078 „Течни нефтопродукти. Определяне съдържанието на метилови естери на мастни киселини (F.) в средни дестилати. Метод на инфрачервена спектроскопия“.

Полученият резултат от изпитването по показател „Съдържание на метилови естери на мастни киселини (F.)“ бил под 0,05% при норма минимум 6% обемни, в съответствие с изискванията на ЗЕВИ. За получения резултат от изпитването не можело да бъдат приложени критериите за прецизност на използвания метод, съгласно чл. 7 от НИКТГУРНТК, поради липса на точна стойност в протокола от изпитване /резултатът бил под обхвата на стандарта/. По този показател, продуктът не съответствал на изискването за съдържание на биогориво в течно гориво.

„Б.“ е метилов естер, произведен от растителни или животински мазнини, с качество на дизелово гориво, предназначен за употреба чист или в смес с гориво за дизелови двигатели съгласно § 1. т. 1 буква „а“ от ДР на ЗЕВИ вр. с § 1. т. 3а от ДР от НИКТГУРНТК.

При изпитването на контролната проба било установено несъответствие на анализираният течно гориво - гориво за дизелови двигатели по посочения показател с изискванията към него, съгласно чл. 47, ал. 1, т. 3 и ал. 4 от ЗЕВИ.

Протоколът от изпитване и констативния протокол били изпратени на основание чл. 22. ал. 8 от НИКТГУРНТК на „СТРОЙКОМПЛЕКТ“ ЕООД, с писмо с изх. № 84-01-535/07.07.2022 г. и известие за доставяне от 22.07.2022 г.

С писмо-покана, изх. № 84-00-89/07.07.2022 г., предадена на ръка на обекта срещу разписка за предадени/получени документи от 07.07.2022 г., представител на дружеството бил поканен да се яви за съставяне и връчване на акт за установяване на административно нарушение /АУАН/. Актът бил надлежно предявен и връчен на

лицето А. Н. П. - упълномощен представител на „СТРОЙКОМПЛЕКТ“ ЕООД на 12.08.2022 г., видно от разписка за предадени/получени документи.

В ГД ККТГ постъпило възражение с вх. № 84-02-20-1/22.08.2022 г. от управителя на дружеството срещу така съставения АУАН № А-32/12.08.2022 г.

Административно - наказващият орган приел представеното възражение за неоснователно, след което издал атакуваното в настоящото съдебно производство Наказателно постановление № КГ-2463/05.12.2022 г., с което за нарушение на чл. 47. ал. 4 вр. чл. 47. ал. 1. т. 3 от Закона за енергията от възобновяеми източници /ЗЕВИ/ на основание чл. 67, ал. 3 от ЗЕВИ на дружеството-жалбоподател е наложено административно наказание „имуществена санкция“ в размер на 50 000 лв., както и заплащане на разходите за вземане и изпитване на пробата в общ размер на 135 лв.

Въз основа на така установената фактическа обстановка, решаващият съд е приел, че АУАН и НП са съответно съставен и издадено от компетентни органи, при спазване на изискванията за форма, без да са извършени съществени нарушения на административнонаказателната процедура. Безспорно установено по делото било, че изпитваното гориво не отговаря на нормативно установените стандарти. Съдът обаче е изложил съображения, че не е установено „Стройкомплект“ ЕООД да е продавало горивото на други потребители, като генерира печалба. Обоснован е извод, че безспорно санкционираното юридическо лице не е извършвало продажба на пазара на процесното гориво, след като с него зареждало само свои агрегати за темпериране, защото не е извършвало продажба на горивото, след като го е получило от своя доставчик, поради което неоснователно е ангажирана отговорността му по чл. 67, ал. 3 от ЗЕВИ. По изложените съображения съдът е отменил наказателното постановление като незаконосъобразно.

Решението е неправилно.

На първо място, настоящият състав на съда намира оспорваното решение за правилно по отношение на констатациите за законосъобразно съставяне/издаване на АУАН и НП, от компетентни органи, при спазване на изискванията за форма и съдържание. Поради това, на осн. чл. 221, ал.2 от АПК, препраща към мотивите на въззивния съд в тази им част.

На второ място, при правилно установена фактическа обстановка решаващият съд е достигнал до неправилни изводи като е налице твърдяното от касатора касационно основание.

Съдът намира за неотнормими изложените от СРС аргументи, с които е отменено обжалваното наказателно постановление. Наложено е наказание за нарушение на чл. 67, ал. 3 от ЗЕВИ, която гласи: „На краен разпространител, който предлага на пазара течни горива от нефтен произход в нарушение на разпоредбата на чл. 47, ал. 2 или 4 от ЗЕВИ, се налага глоба в размер 25 000 лв. или имуществена санкция в размер 50 000 лв.“.

Субекти на нарушението по чл. 47, ал. 2 или 4 от ЗЕВИ са крайните разпространители по смисъла на § 1, т.20 от ДР на Закона за чистотата на атмосферния въздух (ЗЧАВ). Това са лица, които разпространяват течни горива на бензиностанция с цел зареждане на горивните резервоари на моторните превозни средства на потребителите, включително на собствени моторни превозни средства. Съгласно дефиницията по § 1, т.23 ЗЧАВ „Разпространение на течни горива“ е движението на течните горива по веригата от производител, съответно от вносител, до крайния разпространител, включително транспортиране, предоставяне на складови услуги и съхранение на

течни горива в местата по чл. 3, ал. 1, т. 5, от ЗЧАВ, т.е. резервоарите за съхраняване и използване на течни горива, петролните бази, терминалите, бензиностанциите, авто- и жп цистерните, корабните горивни танкове, с изключение на резервоарите на моторните превозни средства. В закона не се прави разграничение на различни видове бензиностанции, вкл. „ведомствени“, какъвто термин е използвал касаторът. За целите на ЗЕВИ понятието „разпространяват“ се използва и за зареждането на собствени МПС. Тоест, ползвателите на бензиностанции, които използват течни горива, независимо дали за да зареждат горивни резервоари на МПС на потребители, или собствени такива, се окачествяват като крайни разпространители по смисъла на ЗЕВИ (в този см. Решение № 13028/21.10.2020 г. по адм. дело № 579/2020г. на ВАС). Безспорно установено по делото обстоятелство, по което страните и не спорят е, че „СТРОЙКОМПЛЕКТ“ ЕООД стопанисва проверяваната „Ведомствена бензиностанция“ №1 и като такъв има качеството „краен разпространител“ по смисъла на ЗЕВИ.

На следващо място, нарушението по чл. 67, ал.3 от ЗЕВИ се изразява в „предлагане на пазара“ в нарушение на чл. 47, ал.2 и ал.4 от ЗЕВИ. Легална дефиниция на това понятие не се съдържа нито в ЗЕВИ, нито в ЗЧАВ. То е въведено в ЗЕВИ с изменението, обнародвано в ДВ, бр. 91 от 2018 г., като по предходната редакция на чл. 67, ал. 2, сегашна, ал. 3 от ЗЕВИ, изпълнителното деяние се е изразявало в „предоставяне на пазара“. Съгласно § 1, т. 15 от ДР на ЗЕВИ, „предоставяне на пазара“ е понятие по смисъла на чл. 2, параграф 1 от Регламент (ЕО) № 765/2008 на Европейския парламент и на Съвета от 9 юли 2008 г. за определяне на изискванията за акредитация и надзор на пазара във връзка с предлагането на пазара на продукти и за отмяна на Регламент (ЕИО) № 339/93 - всяка доставка на продукт за дистрибуция, потребление или използване на пазара на Общността в процеса на търговска дейност, срещу заплащане или безплатно. Предвид липсата на законово определение, макар понятията „предлагане на пазара“ и „предоставяне на пазара“ да са сходни по смисъл, не би могло да се приеме, че първото също следва да бъде прието за дефинирано в смисъла на чл. 2, параграф 1 от Регламент (ЕО) № 765/2008 на Европейския парламент и на Съвета от 9 юли 2008 г., а именно, че предлагането на пазара представлява доставка на гориво като част от търговската дейност на субекта. Съгласно чл. 46, ал.2 от ЗНА когато нормативният акт е непълен, за неуредените от него случаи се прилагат разпоредбите, които се отнасят до подобни случаи, ако това отговаря на целта на акта. Ако такива разпоредби липсват, отношенията се уреждат съобразно основните начала на правото на Република България. Член 46, ал. 3 от ЗНА обаче съдържа забрана наказателна, административна или дисциплинарна отговорност да се обосновава съобразно предходната алинея 2.

Настоящият състав на съда приема, че използваните от законодателя различни понятия „предоставяне на пазара“ и „предлагане на пазара“ имат за цел да обозначат два различни вида дейност, поради което не може да бъде споделено възприетото от СРС разбиране, че за да е налице нарушение по чл. 67, ал.3 от ЗЕВИ, т.е. предлагане на пазара течни горива от нефтен произход в нарушение на разпоредбата на чл. 47, ал. 2 или ал. 4 от ЗЕВИ, следва да е налице доставка на гориво като част от търговската дейност на субекта и зареждането за собствени МПС не е такова. Напротив, предвид препращането към всички хипотези на чл. 47 ЗЕВИ, по - скоро е въведено от законодателя като родово понятие именно за да не ограничи излишно приложението на разпоредбите на чл.47 от ЗЕВИ.

В случая, административнонаказателната отговорност на нарушителя е ангажирана за нарушение на чл. 47, ал. 4 ЗЕВИ във вр. с чл. 47, ал.1, т.3 от ЗЕВИ - разпространителите при всяко разпространение да предлагат горивата за бензинови и дизелови двигатели в транспорта в съответствие с изискванията горивото за дизелови двигатели със съдържание на биодизел да е минимум 6 процента обемни, като минимум един процент обем от биодизела да е биогориво от ново поколение. По делото не се спори, че изпитваното гориво не отговаря на изискванията на чл. 47, ал.1, т.3 от ЗЕВИ.

Не се споделят изводите на СРС, че поради обстоятелството, че чл. 47, ал.4 от ЗЕВИ не намира приложение тъй като проверяваната бензиностанция е „ведомствена“. Нито ЗЕВИ, нито който и да е друг нормативен акт съдържат такова ограничение, по делото не е установено и фактически да е ограничен достъпът на външни лица до бензиностанцията.

По делото е установено извършването на зареждане на МПС с биодизел в проверяваната бензиностанция, макар МПС да са собствени на процесното дружество. От изложеното следва, че е осъществен фактическият състав на нарушението по чл. 47, ал. 4 ЗЕВИ във вр. с чл. 47, ал.1, т.3 от ЗЕВИ и процесното наказателно постановление е издадено при правилно приложение на материалния закон.

Най-сетне нарушението е формално, на просто извършване, като не се отличава с по-ниска степен на обществена опасност от обикновените случаи на извършени нарушения от този вид, поради което не са налице предпоставките по чл. 28 от ЗАНН. С оглед гореизложеното, настоящата инстанция намира, че решението на СРС е неправилно и следва да се отмени, като се постанови ново по съществото на спора като се потвърди издаденото НП.

Предвид изхода на спора и на основание чл.63, ал.3 ЗАНН, вр.чл.143, ал.3 АПК правото на разноси е възникнало за касатора. То е своевременно упражнено, като до приключване на устните състезания по делото е поискано присъждането им /чл.81 ГПК, вр.чл.144 АПК/. Процесуалното представителство на ответника е осъществено от юрисконсулт, чието възнаграждение съдът определя в размер на 80 лева- чл. 37, ал.1 от Закона за правната помощ, във връзка с чл.27е от Наредба за заплащането на правната помощ.

Водим от горното, Административен съд София-град, IX-ти касационен състав,

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Решение № 1531 от 03.04.2023г. на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 135-ти състав по НАХД № 443/2023г., като вместо него постановява:

ПОТВЪРЖДАВА Наказателно постановление № КГ-2463/05.12.2022г., издадено от председателя на Държавна агенция за метрологичен и технически надзор, с което на „СТРОЙКОМПЛЕКТ“ ЕООД на основание чл. чл.67, ал.3 от ЗЕВИ е наложена имуществена санкция в размер на 50 000 /петдесет хиляди/ лева за нарушение на чл.47, ал.4 във вр. с чл.47, ал.1, т.3 от ЗЕВИ.

ОСЪЖДА „СТРОЙКОМПЛЕКТ“ ЕООД да заплати на Държавната агенция за метрологичен и технически надзор-С. сумата в размер на 80 /осемдесет/ лева,

разноски за касационното производство.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

1.

2.